Bırakın şu işi! Çünkü bu, kötü ve iğrenç bir çağrıdır

Câbir b. Abdullah -radıyallahu anhuma-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Bir gazvede bulunuyorduk. Muhacirlerden bir adam Ensar'dan bir adama vurup onu incitti. Bunun üzerine Ensar'dan olan adam, "Ey Ensar!" diye bağırdı. Muhacir olan adam da "Ey Muhacirler!" diye bağırdı. Allah Teâlâ bu seslenişi Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e duyurdu. Bunun üzerine, "Bu da nedir?" diye sordu. Kendisine, "Muhacirlerden bir adam Ensar'dan bir adama vurdu. Bunun üzerine Ensar'dan olan adam, 'Ey Ensar!' diye bağırdı; Muhacir olan da 'Ey Muhacirler!' diye bağırdı." denildi. Bunun üzerine Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Bırakın şu işi! Çünkü bu, kötü ve iğrenç bir çağrıdır.» Câbir dedi ki: Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- geldiğinde Ensar daha kalabalıktı, sonra Muhacirlerin sayısı arttı. Abdullah b. Übey dedi ki: Böyle mi yaptılar? Allah'a yemin ederim ki, Medine'ye dönersek en şerefli olanlar en aşağılık olanları oradan kovacaktır. Bunun üzerine Ömer b. Hattâb -radıyallahu anh-, 'Ey Allah'ın Rasûlü! İzin ver de şu münafığın boynunu vurayım.' dedi. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- ise şöyle buyurdu: «Bırak onu! İnsanların, 'Muhammed kendi arkadaşlarını öldürüyor.' diye konuşmalarını istemem.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- bir gazvede Muhacir ve Ensardan -radıyallahu anhum- oluşan ashabı ile yola çıkmıştı. Bu sırada Muhacirlerden bir adam, Ensardan bir adamın sırtına eliyle vurdu. Ensar'dan olan adam: "Ey Ensar! Bana yardım edin!" dedi. Muhacirlerden olan adam da: "Ey Muhacirler! Bana yardım edin!" dedi. Allah'ın Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu işitti ve şöyle dedi: "Bu da nedir?" Sahabeler: Muhacirler'den bir adam, Ensar'dan bir adamın sırtına eliyle vurdu. Bunun üzerine Ensar'dan olan adam, "Ey Ensar! Bana yardım edin!" diye seslendi. Muhacirler'den olan adam da, "Ey Muhacirler! Bana yardım edin!" diye bağırdı. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: Şu câhiliye âdetini bırakın! Çünkü bu, çirkin, kötü ve insanlara zarar veren bir davranıştır. Bu âdet, bir kimsenin karşısındaki kişi tarafından mağlup edildiğinde, kendi topluluğundan yardım istemesi ve onların da, kimin haklı veya haksız olduğuna bakmaksızın, cehalet ve taassup sebebiyle hemen ona yardım etmek için harekete geçmeleridir. Câbir -radıyallahu anh- şöyle demiştir: Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- hicret ederek Medine'ye geldiğinde Ensarın sayısı daha fazlaydı. Daha sonra Muhacirlerin sayısı arttı. Bunun üzerine münafıkların başı Abdullah b. Übey b. Selûl şöyle dedi: İş gerçekten bu noktaya mı vardı?! Allah'a yemin ederim ki Medine'ye döndüğümüzde, güçlü ve itibarlı olanlar —yani kendisi ve beraberindekiler— Medine'den zayıf ve hor gördüklerini —yani Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ile beraberindekileri— mutlaka çıkaracaktır. Bunun üzerine Ömer b. Hattâb -radıyallahu anh-, "Ey Allah'ın Rasûlü! İzin ver de şu münafığın boynunu vurayım." dedi. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: "Bırak onu! İnsanların, 'Muhammed kendi taraftarlarını öldürüyor.' diye konuşmalarını istemem; görünüşte bile olsa böyle anlaşılmasını istemem."